

من همی کردم دعا و صبح صادق می دمید

گویا خواهد گشود از دولت‌م کاری که دوش
من همی کردم دعا و صبح صادق می دمید
بالبی و صد هزاران خنده آمد گل به باغ
از کریمی گویا در گوشه‌ای بویی شنید

منبع: سایت جرس، روز دوشنبه، مورخ: ۹۲/۳/۲۷.

در یکی از دیدارهایی که با سید محمد خاتمی در تابستان سال ۸۹ شمسی داشتم، او از دغدغه‌ها و نگرانی‌های عمیق خود برای سرنوشت ایران زمین سخن می‌گفت؛ کشوری که به سبب سوء مدیریت‌ها، بلندپروازی‌ها و رفتارهای غیراخلاقی و خارج از عرف دولتمردان آن، روزگار سخت و تلخی را می‌گذراند و آینده‌ای مبهم و نامعلوم را انتظار می‌کشد. او در مقام تمثیل، دولت کنونی را به ماشینی تشبیه می‌کرد که در سراسیمی سقوط افتاده؛ ماشینی که ترمز بریده و فرمانش از جا کنده شده و با سرعت رو به ویرانی پیش می‌رود. در عین حال، می‌افزود که نسل ما با هزار امید و آرزو انقلاب کرده و از اینکه اکنون می‌بیند آرمان‌های پاک و والای انقلاب بهمن ۵۷ به محاق رفته و قطار انقلاب از ریل خارج شده، سخت دل‌آزرده و دلشکسته است؛ چرا که این انقلاب بسان فرزند انقلابیون می‌ماند و مهرش به دل نظیر مهر فرزند می‌نشیند و آن را «بیرون نمی‌توان کرد الا به روزگاران». فرزندی را هم که معلولیت جسمی و یا ذهنی پیدا می‌کند، نمی‌توان از خود راند و دور کرد؛ هر چند مشاهده وضعیت او و رنجی که می‌برد، دلخراش و جگر شکاف است. از اینرو والدین تمام هم‌خویش را به کار می‌گیرند تا روزگار فرزند دل‌بندشان بهتر شود، ولو به نحو حداقلی...

اکنون دفتر سیاست در این دیار ورق آشکاری خورده است. می‌دانم که در این روزها خنده‌ای نمکین بر روی لبان کثیری از هموطنان عزیز نقش بسته و خرسندند. پیروزی جناب دکتر حسن روحانی در انتخابات ریاست جمهوری را صمیمانه به همه ایرانیان تبریک می‌گویم؛ چه هموطنانی که مثل ما حامی ایشان بودند و صبوری پیشه کردند و امیدوارانه به او رأی دادند (بیش از ۱۸ میلیون نفر)؛ چه هموطنانی که به سایر کاندیداها رأی دادند و چه کسانی که به سبب رنج جانسوزی که در دوران چهار ساله اخیر کشیده بودند، از حق خود برای رأی دادن استفاده نکرده و رأی ندادند؛ نظیر خانم پروین فهیمی مادر دلسوخته زنده یاد سهراب اعرابی؛ چه کسانی که به‌رغم رنج فراوانی که در این

سالیان برده و خون دلی که خورده اند؛ از پشت میله‌های زندان، به امید ایجاد گشایش در امور، رأی خود را به صندوق انداختند، نظیر مصطفی تاج‌زاده نازنین.

خدای را شکر که همت نیک نفسان و عزم مصمم و والای مردم و حضور چشمگیرشان به ثمر رسید و گفتمان اعتدال و اصلاح‌طلبی پیروز شد و بر صدر نشست و فراگیر شد. امیدوارم روزهای تلخ و سیاه به پایان رسد و دفتر ایام ورق آشکاری خورد و قصه پر غصه گفتمانی که مشحون از دروغزنی و هتاک و پرونده‌سازی و بی‌درایتی است و چند صباحی است بر فضای سیاسی مملکت ما سایه افکنده، به محاق رود و از میان رخت بربندد و باد دی و شوکت خار آخر شود.

به خاطر داشته باشیم که درایت و پختگی سیاسی و نفوذ کلام سید محمد خاتمی، از رهبران اصلاحات، در ایجاد ائتلاف انتخاباتی و فداکاری محمدرضا عارف در این انتخابات، نقش بی‌بدیلی داشت. اگر عارف با صلاح‌دید و صواب‌دید خاتمی صحنه را ترک نمی‌کرد؛ چنین نتیجه‌ای به بار نمی‌نشست. همچنین، وزن اندک گفتمان معرفتی و سیاسی محمدتقی مصباح یزدی در فضای کنونی کشور که در سعید جلیلی متجلی شده بود، در این انتخابات بر آفتاب افکنده شد. آرزو کنیم این جماعت حد خود را دریابد و بشناسد و رفته رفته خود را با خواسته‌های دموکراتیک و اطلاع‌طلبانه که خواست اکثریت مردم ایران است، وفق دهند. گفتمان اصلاح‌طلبی صبغه حذفی ندارد و ایشان را نیز محترم می‌شمارد، که مدارا با افراد است نه با عقاید ایشان. شخصاً کمترین همدلی با گفتمان مصباح یزدی ندارم؛ اما امیدوارم قائلان بدان، ملتزم به قواعد حضور دموکراتیک در جامعه مدنی و سپهر عمومی شوند و خواسته‌ها، ایده‌ها و کنش‌های خویش را بدین نحو در جامعه پی بگیرند و طلب روزی نهاده نکنند.

اکنون خوبست اصلاح‌طلبان و تحوّل‌خواهان و دولتمردان دولت آتی حسن روحانی، با پیش چشم قراردادن تجربه دوم خرداد و گفتمان اصلاحات، از اشتباهات گذشته درس بگیرند و با اتکای به پشتوانه عظیم مردمی خود، با صلابت و سودای سربالا، پای در مسیر پرسنگلاخ پیش رو گذارند و در راستای نهادینه شدن ساز و کار و نهادهای دموکراتیک و از میان برداشتن مشکلات فرهنگی و اقتصادی و بین‌المللی پیش رو، از هیچ کوششی فروگذار نکنند. فراموش نکنیم که مردم عزیز میهنمان با مشکلات سخت معیشتی دست و پنجه نرم می‌کنند و مادامی که نیازهای آنها رفع نشود؛ در اندیشه نیازهای ثانویه از جمله آزادی، دموکراسی، پاسداشت حقوق بنیادین بشر و... نخواهند بود؛ که « آدمی اول اسیر نان بود». مسیر اصلاحات در کشور ما تدریجی و گام به گام است و هم‌عنان با صبوری و امیدواری؛ نسخه دیگری در شرایط کنونی متصور و رهگشا نیست. آرزو کنیم با اعتماد چشمگیر مردم به روحانی و رأی بالای او، مشکلات داخلی و بین‌المللی، سمت و سو و ماده و صورت دیگری پیدا کند و حداقلی شود. حسن روحانی در پیام خود پس از پیروزی در انتخابات، آورده که به عهد خویش با مردم وفادار خواهد بود. بر اهالی رسانه و روشنفکران است که پس از تکیه زدن ایشان بر مسند ریاست جمهوری و در دست گرفتن سکان اجرایی کشور، مطالبات مدنی خود را در عرصه

عمومی طلب کنند. حقیقتاً امیدوارم با آمدن حسن روحانی و به سرپنجه «تدبیر» ایشان، نسیم‌های دل‌انگیزی در عرصه فرهنگ و دانشگاه اقتصاد و سیاست خارجی بوزد و چنانکه روحانی در نطق‌های انتخاباتی خود وعده کرده، «کرامت انسانی» را به دانشگاه و دانشگاهیان بازگرداند و در آینده نزدیک شاهد رونق و نشاط و طراوت بازار مطبوعات و کتاب باشیم.

در این لحظاتی که مشحون از امید و لبخند است، امیدوارم به عنایت اولیاء خداوند و دعای سحرخیزان و دردمندان دلسوز ایران زمین، اسباب آزادی رهبران دلیر جنبش سبز، مهدی کروبی، میرحسین موسوی و زهرا رهنورد در آینده نزدیک فراهم شود و این عزیزان به آغوش خانواده و ملت بازگردند:

صبح «امید» که بود معتکف پرده غیب
گو برون آی که کار شبِ تار آخر شد
آن پریشانی شب‌های دراز و غم دل
همه در سایه گیسوی نگار آخر شد
ساقیا لطف نمودی قدحت پر می باد
که به «تدبیر» تو تشویش خمار آخر شد